

tem pokazal, da ne potrebuje jeroba ne na Bizeljskem ne v Brežicah. To vam je novi biser v kroni ljube domovine. (Dalje prih.)

Iz Velike Pirešice. (Nikdar ni tako skrito, da bi ne bilo očito, ali volk v ovčji obleki.) Pod tema dvema naslovoma hočem danes vsej slovenskej Savinjskej dolini odkriti temoto, v kateri smo se do konca volitev v državni zbor nahajali. Vsakemu domoljuba, stanujočemu v prekrasnej Savinjskej dolini, bode gotovo znano, da se je do dneva volitve v državni zbor gostilna „pri zamorcu“ g. Anton Skoberne-ta dozdevala trdnjava narodnjakov v Celji. Ali žal, da smo se jako daleč varili. V pojasnjenju tega naj služi sledeče: Število 23 „Südt. Post“ od dne 21. sušca t. l. prinesla je imena vseh volilcev Celjskih znamenega framazona dr. Foreggerja in med njimi se tudi g. Anton Skoberne nahaja. Dosedaj se je sploh menilo, da zgorej omenjeni gospod pripada našej stranki, ali vse to mnenje dozdevalo se je meni nekako neverjetno, zakaj? Prvič zato, ker nikoli ni bilo videti slov. časnikov v njegovih prostorih. Drugič pa se je namesto teh šopirila „D. Wacht“, „Tagespost“ in drugi enaki listi, katerih glavna naloga je ta, da smešijo slovenski narod. Slabo znamenje, kaj ne? To mi mora vsakdo pripoznati. Duh je voljan, a meso je slabo, tako smo tudi Slovenci. Hinavec ima večkrat dovoljno moč nas popolnoma oslabiti in v svoje zanjke zaplesti. Ravno tako godi se nam ubogim narodnjakom. Mislimo človeku naše misli, in pospešitelju našega naroda pomagati, moramo pa sedaj po končanej volitvi popolno nasprotno spoznati. Hočem in moram tudi vprašati na tem mestu g. Antona Skoberneteta, od katerega naroda se on veseli sedanjega stanja, ali od nemčurskega, framazonskega? Ne, ampak le od poštenega, v Savinjskej dolini stanujočega Slovenca. Vprašam pa tudi, je-li to plačilo za mnogotero mu izkazano zaupanje? Po pregovoru: Lonec gre toliko časa k vodnjaku, da se ubije, moram tudi jaz danes reči, da se bode in se tudi mora gostilni g. Anton Skoberneteta tako zgoditi, kajti dobro sem preverjen, da se nobeden zavedni Slovenec ne bode dal dalje časa več za nos voditi in da bode vsakdo s takšno mero vrnil, kakor se mu je posodilo. Naše geslo je: Svoji k svojim! J. Č.

Iz Vojnika. (Drž. zbor.) Tukaj se je vršila volitev za drž. zbor prav mirno. Slovenci so sicer za en glas v majnšini ostali; pa temu se ni čuditi, ako se premisli, kako so Nemci pristiskali in žugali, posebno tisti, ki še vedno med Nemci zvonce nosijo. Vsled tega se jih je zares nekoliko zbal, da so odpadli in pljunili v svojo skledo, akoravno so v sreci Slovenci ali kdo bi jim tudi to zameril, ako premisli, v kakšni zadregi so bili! Večina Slovencev pa je stala,

kakor skala neomahljiva. Živeli! Nekoliko kmetov spada pod trg in le-ti so posebne hvale vredni. Nijeden ni odpadel ali skočil v nemški koš, dasiravno so se jim zlate gore obetale. Slava jim! Živeli! Kmetje se vedno bolj zavedajo svoje narodnosti in ljubijo svojo milo mater slovensko. Dasiravno so torej Slovenci za 1 glas propadli, zato ne obupajo, ampak zaupajo, da se prej ali slej vresničijo besede, koje je njihov narodni kandidat izgovoril v „Gospodarji“, ko se jim je zahvalil za toliko zaupanja, rekoč: „Prihodnjost bo naša“. Za Slovence je posebna sreča, da imajo med drugim v trgu tri močne slovenske stebre, koji se ne dajo omajati, še manje podreti. Ako bi Vojniški tržani še narodnega župana imeli, kakor ga imajo Škoflje-veščani, tedaj bi se slovenska reč gotovo še bolj pospešila. Trški župan je sicer jako pošten, izveden in vsaki stranki enako pravičen gospod, zato ga tudi Slovenci zelo radi imajo: in ga spoštujejo, da bi le tako močno ne trobil v nemški rog! Pri volitvi, kakor slišim, je Slovence sosebno razveselilo videti, da so še naš ljubljani in obče spoštovani gospod pensionar kljub rahlemu zdravju se dali k volitvi pripeljati. Vsi so hitro vedeli, da bodo za narodnega kandidata glasovali. Bog daj, da bi to njihovemu rahlemu zdravju kaj ne škodovalo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na prihodnji četrtek, dne 9. aprila snide se novi drž. zbor, na Dunaji in v soboto potem vzprejme Nj. veličanstvo svitli cesar gg. drž. poslance v slovesnem zaslišanji. — Ali pride v drž. zboru kedaj do stalne večine, to še je zmerom vprašanje: najbolj še se jezijo nemški liberalci, ker ne dobé krmila vlade v roke. Doslej so imeli veliko upanja na to. — Štajarski dež. glavar, grof Wurmbrand, zatrjuje v „Tagesposti“, da ni imel nikoli namena spraviti kake „gospodarske stranke“ na noge. No, našemu grofu iz Borla je bilo grozdje še pač prekiselo. — Naši sosedje, nemški konservativci so jako veselili zadnjih volitev drž. poslancev, kajti iz njih se vidi, da se njih stranka jako množi. Se ve, da smo tudi mi tega veselili. — Slov. posojilnice na Koroškem so prava sreča za tamošnje kmete ter se množi njih število vidoma. O svojem času bodo one tudi v političnem oziru slov. kmetom na srečo. — Mesto Ljubljana voli dee 7. aprila na mesto pok. dr. Poklukarja poslanca v drž. zbor in je edini kandidat J. Kušar, predsednik obrtnijske zbornice. — Na novi železnici iz Ljubljane v Kamnik so imeli na velikonočni ponedeljek prvi zabavni vlak in se ga je vdeležilo nad 300 ljudi. — V Gorici stavi se novo poslopje za žensko učiteljske, toda ljudje niso zadovoljni s prostorom, na ka-

terem se postavi. Dež. šolski svet pa ne mara poslušati tega glasu — Sedanji župan v Trstu, dr. Pitteri je bolji nasproti slov. ljudstvu, kakor njegov prednik, toda laški listi se zaletavajo sedaj zoper njega prav grdo za voljo par slov. besed, katere je izgovoril. Najhitreje se jih bode g. župan ustrašil in postal, kakor prej dr. Bazzoni. — Za gotovo se pričakuje, da se ovrže volitev dr. Vergontini za Istro v drž. zboru, potem pa se izvoli dr. Laginja, iskren Hrvat. — Hrvaški ban, grof Khuen-Héderváry je dobil visoko odlikovanje ter je postal vitez zlatega runa. — V Zagrebu se pripravljajo za veliko gospodarsko razstavo. — Ogerska vlada dobi zadrego, kajti nekaj madjarskih napetnežev se zoperstavlja cesarski pesmi: „Bog ohrani“, najbrž zato, ker se poje v njej „cesarja“. Svet se vpraša, kaj poreče vlada na to. Kakor pa stojé stvari sedaj, najbrž jim privoli, da se izpremeni beseda „cesar“ v pesmi v „kralja“. — Poljski drž. poslanci so neki odločno zoper to, da pride nemška liberalna stranka do vlade. Vprašanje pa je, če bodo vedno ostali pri tej misli.

Vunanje države. Ruski poslanec pri sv. očetu v Rimu, grof Izvolski se je povrnil na svoje mesto in misli se, da pride sedaj že vendar-le do kake pogodbe med carjem in papežem gledé na pravice katoliške cerkve v Rusiji. Mi še nimamo tega upanja. — V italijanskem drž. zboru je bilo veliko hrupa za to, ker so avstrijski žendarje na italijanskih tleh ujeli vojaškega begunca. Naša vlada pa ga je na to izpustila ter biva sedaj na ital. zemlji. Naj ga le imajo! — Pri francoskih republikancih je veliko veselja, ker je ruski car odlikoval z redom sv. Andreja predsednika republike, Sadi-Carnota. Tako odlikovanje dobijo sicer le vladarji in tiči torej v tem odlikovanji v resnici nekaj, najbrž to, da ste Rusija in Francija v tajni zavezi. Kakor je podoba, dobijo v Belgiji postavu o splošnji volilni pravici. Tamošnji liberalci ali bolje framazoni si obetajo, da pride potem njih stranka do večine v drž. zboru in vsled tega tudi do vlade. — Angleška vlada se boji, da se ji francoska vlada postavi po robu zavoljo Egipta, kjer ima ona doslej skoraj sama vso oblast, francoskim ministrom pa to ni po volji. — Čedalje bolj se vidi, da Bismarek kljubuje nemškemu cesarju ter da hoče po vsej sili nazaj na mesto drž. kancelarja. No to se brž ne izgodi, kajti cesar Viljem ima trdno voljo in torej ni verjetno, da vzame starega lesjaka nazaj v službo, v kateri še mu lahko bolj kljubuje, kakor je to poprej delal. — Na novo se zatrjuje, da tišči ruska vlada svoje vojaštvo na meje avstrijske in nemške. Ako je na tem kaj resnice, potem ne bode dolgo več, pa imamo vojsko, čije konca nihče ne pozna. — V Sofiji, glavnem mestu Bolgarije, je

nekdo vstrelil Belčeva, ministra za drž. finance, misli se, da se je to zgodilo na rovaš Rusije. — Srbija je dobila novo postavu o vžitnini ali dachu na pijače: se ve, da postava meri na to, da dobi vlada prav obilo denarja. — Turški minister za drž. finance, Agob-paša je odstopil in sicer zato, ker ni imel več denarja, da splača uradnike in vojake. Se ve, da je potem težko biti minister. — Iz Afrike se poroča, da je abesinjski neguš ali vladar, Menelik vse Italjane iz svoje dežele izgnal. Prav je storil. — V severni Ameriki imajo ljudje hudo hripo, hujo, kakor je bila lani pri nas ter jih vsled nje umrje neki vsak dan na tisoče. — V deželi Manipur, v Aziji, so se domači ljudje vzdignili zoper angleške vojake ter so jih veliko pobili. To je za Anglijo huda novica.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripoved iz Savinjske doline.)

Sneg, kateri je pokrival hribe in doline, je zginit, stalilo ga je gorko spomladansko solnce, in pregnal ga topli jug. Zemlja začela se je ogrevati, zvončki, prve cvetke spomladnje, so veselo oznanjevali, da je minola zima, in da je nastopila vesela vigred. Ptičke žvrgolele so veselo, skakljaje od veje do veje, ker zdaj ni več treba revicam stradati in zmrzovati, povsodi najdejo si že živeža dovolj. Vse je veselo. Priden kmetič dela veselo na polji, orje in poseva oves ali jaro žito, sadi podzemljice in kopa v vinogradih. Zopet se slišijo lepe vesele pesmi čez doline in odmevajo glasi ukanja od gore.

Veliki teden je. Približali so se prelepi prazniki velike noči; vesela aleluja se bode prepevala, praznjevalo se bode nastajenje Gospodovo. Vse se veseli in pripravlja na veselo veliko noč. Otroci, pa tudi odraseni ljudje se veselijo vesele aleluje. Hiše se snažijo, pobelijo; tla, klopi in mize belo pomijejo, krog poslopja se vse osnaži in spravi v lepi red, kakor da se pričakuje zelo veliki in imenitni gost. Saj pa bode tudi prišel zelo imenitni in veliki gost k vsem, v vsako hišo in borno bajto bode prišel zmagovalec smrti in pekla, sam Gospod in Izveličar Jezus Kristus.

Tudi pri Pušniku v Zagošči snažila je še mlada žena krog borne, lesene a čedne bajtice. Poprej pobelila je že tudi malo sobičo z apnom; umila mizo in klopi, ter prav lepo očedila vse, kar je bilo pri hiši. Bila je še mlada žena, a njeno lepo obličje bilo je blede in njene modre oči bile so zarudele. Gotovo je veliko noči v solzah prebedela. Pri delu bila sta vedno krog nje, zal 5 let stari deček in blaga 6 let stara deklica. Dolgi čas ni njej bilo, vedno stavila sta otroka mnogovrstno vprašanje do nje,